

פרשת וישב
כניסת שבת: 16:18
צאת השבת: 17:12
ר"ת: 19:40
אופק תל אביב
כ"ג כסלו התשפ"ג

"עטרת מרדכי אליהו" בית תורה וחסד

על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשון לציון המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א
 לעילוי נשמת הצדיקים הקדושים: רבי יעקב, רבי ישראל, רבי מאיר ורבי אלעזר למשפחת אביחצירא זיע"א

עֵשׂוֹ אוֹ שְׂטָנוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ? - מִי צוֹדֵק?!

משום שענייני השדה והמזלות - הנהגת העולם הזה, שייכים לעשו, וכל חיבור לענייניו הוא תחילת איבוד הזהות של "איש תם יושב אהלים" - תחילת חורבן וגלות. ולכן הוציאו עליו דין רודף, שהרי אין לך רדיפה גדולה מחורבן כלל בית ישראל.

ודווקא מאהבתם העצומה לאביהם מוכנים לראות אותו בוכה ומתייסר על העלמות יוסף, ולא לעשות דבר. משום שלשיטתם דוקא בהעלמות יוסף הם גורמים לו חסד וישועה גדולה, שהרי מעתה לא תתקיים ביעקב הגזרה שהיתה עליו לרדת לגלות בשלשלאות של ברזל...

יעקב מבקש ומתחנן מאת ה' לישב בשלוה ולא לרדת בשלשלאות של ברזל לגלות קשה, והקב"ה נענה לבקשתו וממתיק לו את הגלות בכך שקופץ עליו "רוגזו של יוסף", והרוגז גורם שהאחים לא מוכנים להכנע ולא לכרוע ברך ליוסף. יעקב מבין שבמציאות כזו בעוד זמן קצר תחל גלות קשה שמשכנת את כולם. ולכן כנסיון אחרון ליצור אמון ואחוה בין יוסף לאחיו, הוא מבקש מיוסף לראות את שלום אחיו הנמצאים בשכם. יוסף מבין היטב את הוראת השעה ואומר בגדלות רוח שאין דומה לה: "הנני!" המציאות הזו שהוא בא אליהם בגפו ללא ההגנה של אבא, למרות שהוא יודע שהם רוצים להורגו, יש בה סכנה ממשית, אך יש בה עוצמת רוח אדירה, שרק היא יכולה לפתוח את ליבם להבנה ולאהבה, והוא מבקש למלוך עליהם, מתוך אהבה וחמלה אליהם, שהרי הוא מוסר את חייו לידיהם.

ובעצם השליחה שלו לאחיו - "וישלחהו מעמק חברון" בזה "הלך להשלים אותה העצה העמוקה (-בברית בין הבתרים) שנתן הקב"ה בינו ובין חבר הנאה (-אברהם אבינו) שהיה קבור בחברון (שהיא) ועבדום וענו אותם" (בראשית רבה וישב). ומכיון שהשליחה הזו הביאה בעצמה לישועתו של יעקב שירד לגלות מצרים בעגלות של יוסף, ולא בשלשלאות של ברזל, ממילא יוסף לא ניזוק בדרך משליחות המצווה של אביו, אלא משליחות זו עצמה באה ברכה גדולה לישועת יעקב ולכל זרע ישראל - "שנזק שתכליתו הטבה ומעלה גדולה אינו חשוב נזק" (אוה"ח הקדוש ל"ז, י"ד)

למעלה מעשרים שנה מאז נמכר יוסף, ובארץ כנען הכל נראה שלו ורגוע. האחים בטוחים שהם הצליחו למגר את גזירת הגלות מעל ראשם בכך שמכרו את יוסף, שלשיטתם הוא זה שהיוה את סכנת הגלות והיסורים. אך לפתע מתחיל רעב קשה בכל מקום מלבד ארץ מצרים: "וַיִּתְחַלְּצֵנָה שְׂבַע שָׁגֵי הָרְעֵב לְבֹאֵי פְאֵשׁ אִמְרַי יוֹסֵף וַיְהִי רָעֵב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֲרָץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם" (פרשת מקץ).

האחים נבוכים מכך מאוד שהרי אם בארץ כנען יש רעב, סימן הוא שהשכינה גלתה מכאן, והיא נמצאת דוקא במצרים - המקום שאליו נמכר יוסף. ואם כן יוסף אמת וחלומותיו אמת. ושמה דוקא סילוקו וירידתו מביאה כעת בפועל את הגלות.

את המחשבה הזו קשה להם מאוד לעכל, ולכן למרות שיש להם כבר בנים ונכדים, הם אינם עושים דבר, ומגיעים לחרפת רעב.

שאלות קשות עולות מפרשיות וישב מקץ ויגש על הנהגת יעקב אבינו ע"ה ששינה בין האחים ליוסף, על שנאת האחים ליוסף, על סיפור החלומות מצד יוסף לאחים ועוד שאלות רבות.

מו"ר ועט"ר הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל היה רגיל לומר שתירוץ טוב, זה תירוץ אחד שמתרץ את כל הקושיות, ואכן מכוחו הטהור זיע"א נעלה בס"ד מהלך אחד שאולי מתרץ כל הקושיות לטובה ולברכה.

יעקב אבינו וכלל האחים יודעים היטב שהגזירה שנאמרה לאברהם אבינו ע"ה "גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועינו אותם 400 שנה" עתידה להתחיל בהם ובזרעם (ראה שבת פט.), ולכן הם חפצים בכל כוחם לבטלה ולהמתיקה ברחמים מרובים. רק שהדרך היתה שונה בתכלית בין יעקב לבין האחים.

הגמרא (מסכת שבת יא) אומרת: "אמר רב: תחת ישמעאל ולא תחת נכרי, תחת נכרי ולא תחת חבר, תחת חבר ולא תחת תלמיד חכם". כלומר שנמצאים תחת שליטה של ת"ח ניתן לבטל בכך גזר דין של גלות ושליטה של נכרים וישמעאלים.

ולכן יעקב חפץ להמליך את יוסף על כלל אחיו, שהרי לא רק שהינו תלמיד חכם שלם, אלא הוא "שטנו של עשו". ולשיטת יעקב אבינו, אם הוא והאחים ישתחו ויתבטלו לשטנו של עשו בכך יהיה מיתוק וביטול הגזירה, ולא יצטרכו להשתעבד ולסבול תחת עשו או תחת ישמעאל!

לשם כך הוא עושה ליוסף כנתן פסים שמשמעותה מלבוש מלכות, ומלמדו את כל תורת שם ועבר, שמשמעות הדבר שאליו כולם צריכים להתבטל הן מכח כך שזה רצונו ובחר בו למלכות, והן מכח התורה שמסר בידו. ואכן יעקב מצפה מתי האחים יתבטלו מרצונם למלכות יוסף (ראה רש"י "ואביו שמר את הדבר").

יעקב לא יכול לגלות לאחים את כוונתו בהמלכת יוסף, שאלמלא כן לא תהיה בזה בחירה עצמית שלהם, וממילא לא יהיה בזה מיתוק וביטול של גזירת הגלות והשעבוד.

גם יוסף מצידו יודע שנועד להיות שטנו של עשו, ואין דרך אחרת לביטול הגזירה מלבד כך שאביו ואחיו יכרעו ברך אליו, ובכך תסור מהם גזירת הגלות. ולכן הוא מספר לאחיו על חלומותיו כדי להראות לכולם שמה שאביו עושה, שממליכו עליהם, הוא בגזירת עליון (ראה אוה"ח הקדוש זיע"א).

גם האחים חוששים מהגלות הקשה הנמצאת בפתח, וחפצים למנוע אותה בכל דרך. אך לשיטתם יוסף הוא לא שטנו של עשו,

לא עשו ממש, משום שהוא מביא את דרכו של עשו לתוך ביתם ובוה תחל הגלות. וחלומותיו מעידים על מציאותו. שהרי עשו מכונה "איש שדה" וגם חלומות יוסף הם "בתוך השדה". האחים סבורים שהדרך למניעת הגלות היא בהסתגרות ב"אהליך יעקב" - בהבדלות מהשדה - ענייני הכלכלה וההנהגה העולמית. ולכן "ויוסיפו עוד שנוא (ר"ת: עשו) אותנו" (מרן החיד"א זיע"א),

אֱלֹהִים לְפָנֵינוּ - ובעצם גלגלו זכות על ידכם, ואתם זכאים וטהורים (ע"פ אגרא דכלה ויגש).

**אכן רק מי שמוכן למסור את חייו באהבה למען אחיו
שרוצה להורגו - הוא הוא שטנו של עשו! - ואף אחד לא
יכול עליו !**

ואנו אין לנו אלא לאחוז בשיפולי גלימתו של יוסף הצדיק ולראות את האור והברכה גם במי שנראים כרודפים ומצרים לנו, ולהבין בעומק דעתנו שהכל רק לטובה ולאורה.

שבת שלום ורוב ברכה ואורה באהבה וברוב חיבה מבית מדרשנו

"עטרת מרדכי אליהו"

הרב זכריה מדאר 31 א' רחובות.

עטרת-מרדכי.קום 08-9397933 / 054-4477562

ateretme@gmail.com עטרת-מרדכי.קום

דברי התורה בעלון מוקדשים

לעילוי נשמת האיש היקר:

רואי (רועי) בן יעקב ז"ל

שהשבת פקידת חודשו

ת.נ.צ.ב.ה

מאירים את העולם

בית תורה וחסד
עטרת מרדכי אליהו" ברחובות
תומך למעלה מעשור
במשפחות נצרכות ובבני תורה

**תרמו תלושי מזון
והצטרפו לחסד!**

סוף שנת המס מתקרב - הזדמנות לזינוי מס

לפרטים - 08-9397933 | 054-4477562
ateretme@gmail.com | עטרת-מרדכי.קום
הרב זכריה מדאר 31 א' רחובות

עד שיעקב תמה עליהם ואומר: "למה תתראו?! מסביר רש"י: "למה תהיו כחושים ברעב?! כלומר למה אתם מראים את עצמכם שבעים למרות שאנחנו רעבים וכחושים!?"

והוא מצווה עליהם: "וְאִמְרָה הִנֵּה שְׂמַעְתִּי בִּי יִשְׂשָׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדֵי שְׂמֵהּ וְשִׁבְרֵנוּ מִשָּׁם וְנִחֵיהּ וְלֹא נָמוּת". מסבירים חז"ל שיעקב ראה שיש ישועה במצרים למרות שבירידה לשם תתחיל הגלות ממנה הם חרדו - "מהו רדו? שראה שירדו וישתעבדו במצרים" (ב"ר מקץ ו. וכן בזה"ק פרשת ויקהל קצח).

והנה התורה אומרת: "וַיִּרְדּוּ אֶחָיוֹסֵף עֶשְׂרֵה לְשָׁבֵר בְּרַ מִמִּצְרַיִם". אומרים חז"ל שזהו המקום הראשון שהשבטים ראו את עצמם כ"אחי יוסף", מלשון אחוה ואהבה. והסיבה לכך: "שהיו מתחרטים במכירתו ונתנו לבם להתנהג עמו באחווה ולפדותו בכל ממון שיפסקו עליהם" (רש"י).

ואכן אומר המדרש שכל אחד נכנס בשער אחר במצרים ולא אכלו ולא שתו, ורק עסקו בלחפשו בשווקים וברחובות, מתוך רצון לפדותו בכל מחיר.

ולכאורה פלא עצום על האחים הקדושים שבמשך 22 שנה התעלמו מחסרון יוסף, ולא ירדו לחפשו ולפדותו, ודוקא עתה כשהם יורדים לקנות אוכל למחייתם, הם מעדיפים לוותר על האוכל שלהם ובלבד שיצליחו לפדות את יוסף בכל מחיר!!

אלא בס"ד הוא שאמרנו שעצם מציאות השבע במצרים לעומת הרעב בארץ מגוריהם הביאה אותם למסקנה מיידית: "אבל אשמים אנחנו על אחינו". ולאחר שעיקלו את טעותם הם עסוקים במיידו ברצון לתקן ולפדותו בכל מחיר.

בכל אותם שנים שיוסף במצרים לא שלח לאביו שהוא חי משום שידע שעקב כך שאחיו לא כרעו ברך לפניו בארץ כנען, הם יצטרכו לגלות למקום אליו הוא ירד ותתחיל גלות, וממילא עדיין לא נסתיימה שליחותו ו'ראות את שלום אחיו', כלומר עדיין עליו לדאוג שאחיו לא יפגעו מהגלות הקשה אליה הם יורדים כעת.

לכן יוסף מתנכר אליהם בכוונה תחילה וגורם להם לכרוע ברך לפניו, משום שדוקא בהתבטלותם אליו (-כשטנו של עשו) הוא ממתיק מעליהם את הדין הקשה של הגלות. ואכן מעשיו הועילו מאוד לאביו ולאחיו, משום שצרת השיעבוד לא החלה עד שמת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא, והם ישבו ואכלו מטוב מצרים בכל אותם שנים.

יודע יוסף שהוא ישלם מחיר יקר מאוד, על התנכרותו לאחיו שגרמה להם לכרוע ברך לפניו ולומר: "עבדך אבינו", כדברי חז"ל: "ר' ישמעאל אומ' עשרה פעמים אמרו בני יעקב ליוסף 'עבדך אבינו' ושמע יוסף ושתק, ושתיקה כהודאה - לפיכך נתקצרו מחייו עשרה שנים" (פרכי דר"א). **אך יוסף הצדיק מוכן לשלם בחייו ולומר שוב "הנני" למיתה העיקר שאחי ינצלו שהרי "את אחי אנוכי מבקש!"**

ולכן גם ברגע הגילוי - "וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כְלָאִישׁ מֵעֲלֵי וְלֹאֲעֲמֵד אִישׁ אֶתֹו בְּהַתְּדַע יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו", למרות שבהשארות איתם לבד הוא מסכן את חייו, שהרי שמא חלק מאחיו יחפצו שוב להורגו, אך יוסף לא שת ליבו לכל זאת, והוא שוב מוסר את נפשו בידם, משום שאת אחיו ואת ליבם ואהבתם הוא מבקש.

ולכן הוא מזכיר להם את המכירה ואומר "אֲנִי יוֹסֵף אֶחֱיֶיכֶם אֲשֶׁר־מִכְרַתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָה", לא בשביל לצער אותם חלילה, אלא בשביל לומר להם: "שאפילו בזמן המכר לא כהתה עין האחוה ממני...". כלומר אני יוסף שאהבתי אתכם בבית אבא, ואהבתי אתכם כשזרקתם אותי לבור, ואהבתי אתכם שמכרתם אותי, ואני יוסף שאוהב אתכם כעת בדיקו אותו דבר - "מתנהג עמכם במדת האחוה וכאלו לא היה הדבר ההוא" (אוה"ח הקדוש סס).

ובעומק יוסף אומר לאחיו זה לא הגיוני שאחים קדושים כמותכם יגיעו לכזו שנאה נוראית למכור את אחיהם, ואם עשיתם את הדבר הזה, הרי שזה רצון ה' ששלח אותי לכאן במטרה לדאוג לכם - "כִּי לְמַחְיָה שְׁלַחְנִי

בית תורה וחסד "עטרת מרדכי אליהו"

על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשל"צ המקובל האלקי הגה"צ הרב **מרדכי אליהו** זצוק"ל זיע"א
הרב זכריה מדאר 31 א רחובות. 08-9397933/054-4477562. ateretme@gmail.com

עטרת תפארת

פרשת: וישב
מס' 29

אורייתא
הפרישה מוויית נשית

האם ראובן, אהרן ובוועז, צדיקי עולם, לא עשו את מעשיהם "בלבב שלם"? האם הם עשו את אשר עשו בשביל הפרסום?!

אלא, הפשט הוא שלכל אחד היתה סיבה: ראובן הסתיר את תוכניתו, כדי שהאחים לא ימנעו ממנו להציל את יוסף; אהרון לא רצה שיצא קול שבא משה, שמא יזכרו את מעשיו הקודמים, שהרג את המצרי, והרי פרעה ביקש להמיתו; ובוועז התייחס באופן מיוחד לרות, כדי שלא תתבזה בעיני הקוצרים.

בשלת המקרים היו סיבות טובות לאותם צדיקים לפעול כפי שפעלו. מכאן שאכן הם פעלו לשם שמים, וגם הצטנעותם היתה לשם שמים; אלא שהמדרש בא ללמדנו את החשיבות שהקב"ה מייחס לכל פעולה טובה שיהודי עושה, ואנחנו לא יכולות לדעת מה תהיה השפעתה של אותה פעולה. ואם הקב"ה כך - על אחת כמה וכמה שאנחנו צריכות לייקר כל מעשה טוב, מצווה או תפילה שלנו.

"וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִפְנוּ נַפְשׁוֹ..... לְמַעַן הֲצִיל אֶתְּךָ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבוֹ אֶל אֲבִיו" (ל"ז, כ"א-כ"ב)

רש"י הסביר בשם בראשית רבה: "למען הציל אותי - רוח הקודש מעידה על ראובן שלא אמר זאת אלא להציל אותו, שיבוא הוא ויעלנו משם. אמר: אני בכור וגדול שבכולן, לא יתלה הסירחון אלא בי". במדרש רות רבה נאמר על ראובן: "אמר ר' יצחק בר מריון: בא הכתוב ללמדך, שאם אדם עושה מצוה - **יעשנה בלבב שלם**.

שאלו היה ראובן יודע שהקב"ה מכתוב עליו (פירוש: המעשה שעשה יכתב בתורה לדורות), **בכתפו היה מוליכו אצל אביו**.

ואילו היה יודע אהרן שהקב"ה מכתוב עליו, **בתופים ובמחולות היה יוצא לקראתו**. ואילו היה יודע בוועז שהקב"ה מכתוב עליו, **עגלות מפוטמות היה מאכילה**."

תאמר לבית יעקב
שירת שחופני יסרן הרב בנושאי הכית והיהודי

הנהגות לחג חנוכה

- נהגו בירושלים שהנשים עושות מלאכה בכל ימי חנוכה, אך יש להן קבלה שאם אשה נקלעה לסכנה, תדור נדר שלא לעשות מלאכה בחנוכה ותנצל, ויש נודרים יום אחד ויש נודרים שני ימים כפי מה שירצו.
- כתב הרב כף החיים (סי' תרעו אות ח) שצריך להדליק נרות חנוכה ולברך בשמחה
- והבן איש חי כתב בספרו עטרת תפארת: "בר"ח וחנוכה ופורים יש יתרון ומעלה בבחינת הנשים לכן צריכים הם להחליף בגדיהם ולא ישארו בבגדי חול, גם אשה שיש לה תכשיטין של זהב תלבשם באלו הימים, להורות על יתרון שיש באלו הימים בבחי' שלהם למעלה". וגם הגברים יזהרו בזה להיות בלבוש מכובד, כאילו מקבלים אורח. ("דברי מרדכי")
- וכתב המקובל רבי חיים פאלאגיי זצ"ל בספרו "רפואה וחיים", שבשעת הדלקת נרות חנוכה נעשית עת רצון במרומים ומידת הדין מתבטלת ומתעוררת מידת הרחמים ומביא בשם הזוהר הקדוש שהדלקת נרות המנורה בבית המקדש הייתה מעוררת מידת הרחמים בעולם.
- סגולת נרות חנוכה למי שמביט בהם, שיכול להתעלות ולהשתנות מן הקצה אל הקצה ברוחניות וגם בגשמיות וזהו זמן לכל אחד שיפעל עבורו רפואות וישועות בכל העניינים.

פיה פתוחה
נשים ונפלאות

ומנותר קנקנים נעשה נס

לפני כשבועיים (חשוון תשפ"ג) ארעה תאונת דרכים קשה בשומרון, ברכב היו בני משפחה אחת, והבת הבכורה ילדה בת שמונה, נפצעה באורח קשה ל"ע.

היא הובהלה לבית החולים שניידר אך מאחר שלא חל שיפור במצבה, במשך ימים רבים הועברה משם לבית לוינשטיין.

הילדה לא היתה מסוגלת לזוז ולדבר, רק בכתה ובכתה כל הזמן.

לידידת המשפחה, המשתתפת בשעורי הרבנית רחלי בזק, נכדת הרב אליהו זצוק"ל, היה שמן שנותר מהדלקת נר חנוכה של הרב זצ"ל.

האשה מסרה למשפחה את השמן, ולאחר שמרחו על הילדה את השמן, התעוררה ודיברה, אחרי שימים רבים לא דיברה ואמרה: חלמתי שאני רואה מלאכים ואת הרב אליהו, והוא אמר לי: "רק לשמור על הדיבור, תשמרי על הדיבור, רק דיבורים טובים".

(מתוך שיעור של הרבנית בזק, נכדת הרב זצ"ל. כסלו תשפ"ג)

עטרת מרדכי אליהו

בית תורה וחכמה

רחובות

בית מדרש יום וצוות לילה, לימוד משניות והזוהר הקדוש לעילוי נשמת הנפטרים, ובית תחמוץ לזקקים על שם ולעילוי נשמת מרדכי מן הראשונים המקובל האלקי הנהיג הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זי"ע

עלון מס': 81

פרשת: וישב

עטרת מרדכי לילדים

מעשה רב

הגמרא (ברכות יז) מלמדת כמה חשוב להאיר פנים ולהקדים שלום לכל אדם. וכך כתוב בגמרא: "מרגלא בפמה דאבבי, לעולם יהא אדם ערום ביראה, מענה רך ומשיב כמה, ומדבר שלום עם אהיו ועם קרוביו ועם כל אדם. ואפלו עם עובד כוכבים בשוק, כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה, ויהא מקובל על הבריות. אמרו עליו על רבו יוחנן בן זפאי, שלא הקדימו אדם שלום מעולם, אפלו עובד כוכבים בשוק".

מרו הרב מרדכי אליהו היה משתדל מאוד לקיים את ההלכה הזאת, להאיר פנים ולהקדים שלום לכל אדם. במיוחד שעל פי הגמרא (יומא פו ע"א) זה חלק ממצוות "וְיָאֱהָבֵת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ". "אבבי אמר, כדתינא, (דברים ו) וְיָאֱהָבֵת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ - שיהא שם שמים מתאהב על ידך".

יהודי אחד, שעבד במקום עבודה בעיני מבחינת ההלכה, ספר כי מרן הרב אליהו זצ"ל היה תמיד מאיר לו פנים ומקדים לו שלום, למרות שהוא עובד בעבודה שלא כל כך מסתדרת עם ההלכה.

פעם אחת הגיע הרב בשעת לילה מאחרת לבנין שבו עבד אותו אדם, ושלח את רני הנהג לשאל לשלמו. הוא מספר שהעבדה כי רב כל כך הדור פנים וקשוב מתענג בו, חזקה אותו מאוד עד שהוא התחיל להתחזק ולבסוף הפך לבעל תשובה. ("אביהם של ישראל")

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

בפרשתנו נאמר:

"וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֵּרָד יְהוָה מֵאֵת אַחִיו וַיֵּט עַד אִישׁ עַדְלָמִי וְשָׂמוּ חִירָה" (ל"ח, א')

בראשית הספור מחפש יהודה לעצמו אישה, ובסופו - נולד פֶּרֶץ.

בסוף מגלת רות (ד', ח"י) כתוב: "וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ", שהוא בנו של יהודה, ותולדותיו מפרטים עד "ישי הוליד את דוד".

אומרים חז"ל (ערוך נקוט מעם לעו בפתחה מגלת רות), שכל מגלת רות נכתבה בשביל פסוק זה (רות ד', כ"ב), שכן הוא מבשר את התגלות המשיח, שהוא מנצחו של דוד.

חז"ל במדרש מבארים: השבטים היו עסוקים במכירת יוסף, ומחשבתיהם היו נתונות לענין זה. יוסף היה עסוק בצערו, בשקו ובתעניתו, על שמכרו אותו, ומחשבותיו היו נתונות על אביו ועל עצמו. אף ראובן היה עסוק בשקו ובתעניתו, ומחשבותיו עסקו באחיו. יעקב גם הוא עסוק בתעניתו, על אביו בנו. יהודה היה עסוק בספור תמר פלגו. ודוקא אז, כאשר כלם עסוקים בעניניהם, הקב"ה עוסק בבריאת אורו של משיח. הקב"ה גלגל את הענינים כך שמתמר יולד פֶּרֶץ, וממנו יצאו דוד ומלך המשיח.

דבר זה נכון גם בימנו אנו. אנחנו רואים שאנשי הממשלה עסוקים מאוד כל אחד בעניניו; אך כבר למדנו שכאשר כלם עסוקים בעניניהם - דוקא אז הקב"ה מגלה לנו אורו של משיח. ויהי רצון שיהיה בעגלה ובזמן קריב. ("דברי מרדכי")

גדולים צדיקים

חכם אברהם הררי רפול זצוק"ל

חכם אברהם הררי רפול נולד לאמו ולאביו חכם עזרא, בירושלים.

ראשית תורתו מאביו חכם עזרא, מחכמי ישיבת בית אל, וישיבת רחובות הנהר' בשכונת הבוכרים. למד בתלמוד תורה בשכונת הבוכרים, ומשם עבר ללמד בישיבת 'אהל מועד' שאביו היה בין מקימיה.

בשנת תרפ"ג (1923), משהוקמה ישיבת 'פורת יוסף', חכם רפול היה בין חכמיה. לאחר נפילת העיר העתיקה במלחמת העצמאות בתש"ח (1948), הישיבה עברה לתוככי העיר החדשה, אפה עבר גם חכם רפול, ששמם כימ'שג'יח' הישיבה.

חכם רפול הקפיד על אמירת 'תקון מצות' מדי לילה, ומי ששמע אותו בבכיותו על צער השכינה, היה מתרגש באותה השעה לשמע קולו ותחנוניו. היה נזהר בכבוד הזולת, ודבורו היה בהכנה כלפי כל אדם, גדולים וקטנים, ובדרכו זו היה חביב על כל סביבתו.

חכם אברהם הררי רפול זכה לאריכות ימים ונדבק בו הפנוי 'זקן חכמי ארם צובא'. נפטר בשיבה טובה, בהיותו בן 97, ביום כ"ה כסלו תשנ"ב (1992) בירושלים, זכותו תגן עלינו

בין הפותרים נכונה יוגרל כרטיס ספר על 50 ₪ אחת לחודש

חידות

שאלות בפרשה

1. 'וְיִמְצְאֵהוּ אִישׁ' - מיהו האיש?
2. מה נשאו הגמלים על גבם?
3. באיזה דם טבלו את הכתנת של יוסף?
4. איזה משכון נתן יהודה לתמר?
5. בן כמה היה יוסף כשחלם את חלומותיו?
6. מה שמות התאומים שילדה תמר?
7. מי לא השתתף במכירה של יוסף?
8. באיזה פנוי בנו האחים את יוסף?
9. מי אמר למי לאלקים פתרונים?
10. מה בקש יוסף משר המשקים לעשות איתו?

תשובות ניתן למצוא ב: איור טלוי אקס.

אתר: 153-54-4477-562 / מיל: ateretme@gmail.com

העלון מוקדש לע"נ: ישראל כלפו בן ריחנה רחל ז"ל - (שבת האזכרה), שלום בן

סאלם ז"ל, עפיה בת צאלח ועוואד, שושנה בת אברהם, שינה שושנה בת שרה, שי מרדכי בן בתיה, אפרים בן שמחה, אליהו בטיטו בן אהרון, שרה בת שושנה, מישל מיכל מלכה בת יוסף, מרים בת סוברה, סלם לוי, עמרם איתן בן פרחח, אפרים פישל בן מנחם מנדל, רוני בן סעדה ואברהם, שרה בת רחל, סיון (פרחה) בת שמחה, אליהו כחן בן ימנה, רחל בת מסעודה, עודד בן רחל, אהרון בן שרה, שרה זוהרה בת רול ויחיא, אהרון בן שרה דוד, בנימין בן אשר ובתיה טאמן, סאלם בן חוה, רצון בן שרה, אברהם בן יחיא, משה חיים בן שבירצא, יחיא יחיאל זכריה בן חביבה, גאלדה בת יצחק אייזיק הלוי, ירון בן תמר, יסמין עינת בת מרים ת.נ.צ.ב.ה